

- 7) Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että oikeustila oli riittävän selkeä sovintosopimuksen ajankohtana niin, että valittajat saattoivat yksiselitteisesti varmistaa sen, mitkä heidän oikeutensa ja velvollisuutensa olivat, ja toimia sen mukaisesti.
- 8) Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen pysyttäessään päätöksen siitä huolimatta, ettei komissio selvästikään ottanut huomioon väitetyn rikkomisen vakavuutta määrätessään sakon asetuksen 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 3 kohdassa edellytetyn mukaisesti.
- 9) Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisiä oikeudellisia perusteita määrittäessään asiassa merkityksellisen vuoden 10 prosentin ylärajan laskemiseksi A.L. Industrierille määrättävän sakon tasolle.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

**Valitus, jonka Merck KGaA on tehnyt 28.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto)
asiassa T-470/13, Merck v. komissio, 8.9.2016 antamasta tuomiosta**

(Asia C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Merck KGaA (edustajat: B. Bär-Bouyssière, Rechtsanwalt, S. Smith, solicitor, R. Kreisberger, barrister ja D. Mackersie, advocate)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Generics (UK) Ltd

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa tuomion tuomiolauselman 1 kohdan
- kumoaa päätöksen 1 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan sekä 3 ja 4 artiklan siltä osin kuin ne on osoitettu Merckille
- vaihtoehtoisesti kumoaa Merckille määrätyn sakon tai alentaa sen määrää
- kumoaa tuomion tuomiolauselman 2 kohdan ja velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan Merckin oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tämän valituksen yhteydessä käydyissä oikeudenkäynneissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1) Valittajan ensimmäinen valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan Generics (UK) -yhtiön (jäljempänä GUK) ja Lundbeckin välillä tehtyjä patenteja koskevia sovintosopimuksia pidettävän SEUT 101 artiklan 1 kohdan nojalla tarkoitukseen perustuvina rajoituksina.

i Valittaja väittää ensimmäisessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin erehtyi sovellettavista oikeudellisista perusteista ja asianmukaisesta lähestymistavasta sen määrittämiseksi, voitiinko patenteja koskevia sovintosopimuksia luonnehtia tarkoitukseen perustuviksi rajoituksiksi etenkin tuomiossa *Cartes Bancaires* (C-67/13 P) hyväksytyjen oikeusperiaatteiden valossa.

ii Valittaja väittää toisessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen jättäessään arvioimatta sen, kävikö patenteja koskevista sovintosopimuksista ilmi riittävänlainen vahingollisuus.

iii Valittaja väittää kolmannessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että patenteja koskevista sovintosopimuksista ilmeni riittävä vahingollisuus sillä perusteella, että ne vastasivat markkinoilta poissulkemista koskevia sopimuksia.

iv Valittaja väittää neljännessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että patenteja koskevista sovintosopimuksista ilmeni riittävä vahingollisuus, kun niiden johdosta vältettiin lopputulokseltaan epävarma oikeudenkäynti.

- v Valittaja väittää viidennessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsoessaan GUK:lle patenteja koskevien sovintosopimusten perusteella suoritetun maksun yhdeksi tarkoitukseen perustuvan rajoituksen pääasialliseksi osatekijäksi.
- vi Valittaja väittää kuudennessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tukeutuessaan tosiseikkoja koskeviin päätelmiin, jotka eivät ilmenneet patenteja koskevien sovintosopimusten sanamuodosta, tarkoitukseen perustuvaa rajoitusta koskevan toteamuksensa tueksi.
- vii Valittaja väittää seitsemännessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että Euroopan talousalueeseen liittyvät patentteja koskevat sovintosopimukset ylittivät Lundbeckin patenttien soveltamisalan.
- 2) Valittajan toinen valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan GUK:n ja Lundbeckin olleen potentiaalisia kilpailijoiden patenteja koskevien sovintosopimusten tekemisen aikaan.
- viii Valittaja väittää kahdeksannessa perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen jättäessään ottamatta huomioon sen, olivatko komission oletamat kahdeksan tapaa päästä markkinoille taloudellisesti toteuttamiskelpoisia tai käytännössä mahdollisia GUK:n kannalta riittävän lyhyellä aikavälillä.
- ix Valittaja väittää yhdeksännessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen kääntäessään todistustaakan potentiaalisen kilpailun osalta.
- x Valittaja väittää kymmenennessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan sen olevan merkityksellistä potentiaalista kilpailua koskevalle arvioinnille, että osapuolet olivat tehneet patenteja koskevia sovintosopimuksia.
- xi Valittaja väittää yhdennessätoista perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei myöntänyt sitä, ettei potentiaalista kilpailua koskevaa arviointia ollut asianmukaista ottaa huomioon ”tarkoituksen perustuvaa rajoitusta” koskevassa arvioinnissa.
- 3) Valittajan kolmas valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen pysyttäessään komission valittajalle määräämän sakon.
- xii Valittaja väittää kahdennessatoista perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että komissiolla oli toimivalta määrätä sakko kantajalle taikka määrätä suurempi kuin symbolinen sakko.
-